

Biblioteka
POZITIVNE MISLI ZA SVAKI DAN

Naziv originala:
ACRES OF DIAMONDS
Russell Conwell

Za izdanje na srpskom jeziku © Edicija, Beograd 2021.

IZDAVAČ
Edicija
Dunavski kej 8, Beograd

ZA IZDAVAČA
Lazar Vuk Bokan

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK
Lazar Vuk Bokan

PREVODILAC
Jovana Živanović

LEKTURA I KOREKTURA
Edicija

DIZAJN KORICA
Edicija

ŠTAMPA
Tukan-Print, Beograd

TIRAŽ
500 primeraka

PLASMAN
+381/64-521-521-0
klubcitalaca@edicija.rs
www.edicija.rs

ISBN 978-86-81962-21-3

Godina izdanja
2021.

POLJA DIJAMANATA

OSNAŽITE SVOJ ŽIVOT

RASEL KONVEL

EDICIJA

SADRŽAJ:

ZAHVALNICA	7
UVODNA REČ	9
POLJA DIJAMANATA.....	11

ŽIVOT I DOSTIGNĆA RASELA H. KONVELA

1. PRIČA O MAČU.....	55
2. POČETAK U OLD LEKSINGTONU.....	65
3. PRIČA O PEDESET SEDAM CENTI.....	75
4. NJEGOVA GOVORNIČKA I PROPOVEDNIČKA MOĆ	81
5. DAR DA NADAHNE DRUGE	89
6. MILIONI SLUŠALACA.....	97
7. KAKO JE OSNOVAN UNIVERZITET?	109
8. NJEGOVA IZVANREDNA DELOTVORNOST	121
9. PRIČA O „POLJIMA DIJAMANATA“	129
PEDESET GODINA ZA GOVORNICOM.....	137

ZAHVALNICA

Iako su „Polja dijamanata“ Rasela H. Konvela rasuta širom Sjedinjenih Država, vreme i posvećenost su im uvećali vrednost; sada kada im je njihov pronalazač dao i crno-belu formu, dospeće u ruke mnogih, koji će ih dodatno obogatiti.

U istom izdanju sa ovim draguljem je i fascinantna priča o životu i radu majstora draguljara, koja sjajno ilustruje najvišu moć, pokazuje šta sve čovek može uraditi za jedan dan i koliko je značajan život pojedinca za čitav svet.

Kao njegov sused i blizak prijatelj u Filadelfiji tokom trideset godina, dajem sebi za pravo da kažem da visoka, muževna figura Rasela H. Konvela za državu Pensilvaniju predstavlja njenog prvog građanina, kao i brižnog starijeg brata za svih njenih sedam miliona stanovnika.

Od samog početka njegove karijere, on je, na sudu javnih dela, bio verodostojan svedok moćnih reči iz Novog zaveta: „Ako imate vjere koliko zrno gorušično, reći ćete gori ovoj: **prijeđi odavde tamo, i prijeći će, i ništa neće vam biti nemoguće.**“¹

¹ Biblija, Novi zavet, Jevanđelje po Mateju, prevod Đuro Daničić i Vuk Karadžić. (Prim. prev.)

Kao učenik, učitelj, advokat, propovednik, organizator, mislilac i pisac, predavač, edukator, diplomata i vođa, on je ostavio svoj trag u svom gradu i svojoj državi, kao i u vremenu u kom je živio. Čovek umire, ali njegova dobra dela nastavljaju da žive.

Njegove ideje, ideali i entuzijizam nadahnuli su desetine hiljada života. Knjiga puna energije jednog radnika-maestra je upravo ono što svaki mladi čovek samo poželeti može.

1915.

UVODNA REČ

Prijatelji,

Na nastanak ovog predavanja utiču razne okolnosti. Posetim neki grad ili varošicu i trudim se da stignem što ranije kako bih uspeo da upoznam upravnika pošte, berberina, vlasnika hotela, upravnika škole, sveštenike iz više crkava, pa posle toga posetim neke od fabrika i prodavnica, razgovaram s ljudima kako bih što bolje upoznao i osetio atmosferu i situaciju tog grada ili varošice, trudim se da upoznam njihovu istoriju, saznam kakve uslove grad ima i koliko su oni iskorišćeni – jer svaki grad propusti da iskoristi nešto što može – a potom odem i održim predavanje, u kome razgovaram s tim ljudima na teme koje se odnose na njihovo mesto. Sama suština „Polja dijamanta“ nikada se ne menja, a to je da u ovoj našoj zemlji svaki čovek ima mogućnost da od sebe načini više od onog što radi u svom okruženju i to može da učini uz pomoć svojih sposobnosti, svoje energije i sa svojim prijateljima.

Rasel H. Konvel

POLJA DIJAMANATA

Ovo je najskorije i najcelovitije predavanje. Igrom slučaja održano je baš u Filadelfiji, u gradu dr Konvela. Kada kaže „baš ovde u Filadelfiji“, to se odnosi na grad, selo, varošicu svakog čitaoca ove knjige, kao što bi u predavanjima koristio naziv mesta u kom se nalazi i čijim se stanovnicima obraća.

***

Kada sam pre mnogo godina putovao, posetio sam Euftrat i Nil s jednom engleskom turističkom grupom i unajmio vodiča u Bagdadu, koji me je po svojim mentalnim karakteristikama neodoljivo podsećao na naše berberine. On je smatrao da njegova dužnost nije da me samo vodi u obilazak ovih reka i radi ono za šta je plaćen, već i da me zabavlja raznoraznim zanimljivim i čudnovatim pričama, drevnim i savremenim, egzotičnim i običnim. Mnoge od njih su mi iščilele iz pamćenja i drago mi je zbog toga, ali jednu nikad neću zaboraviti.

Stari vodič je držao uzde svoje kamile, vodio nas obalama ovih drevnih reka i pripovedao mi priču za pričom. U

nekom momentu bih se umorio od tih pripovedi i prestao da slušam. Nisam se ljutio kad bi on prasnuo što ga više ne slušam. Ali sećam se kad je skinuo svoju tursku kapu i počeo da baca u vazduh i vrti kako bi mi skrenuo pažnju. Krajičkom oka sam pratio šta radi, ali ostao sam odlučan da ne gledam pravo u njega iz straha da će otpočeti još jednu pripovest. Međutim, iako nisam žensko, nisam izdržao, pogledao sam ga i on je istog trena počeo s pripovedanjem.

Rekao je: „Sad ću ti ispričati jednu priču koju čuvam samo za posebne prijatelje.“ Kako je naglasio reči „posebne prijatelje“, privukao je moju pažnju i drago mi je što sam čuo tu priču. Zaista sam iskreno zahvalan što je hiljadu šeststo sedamdeset četvero mladih ljudi, koji su prošli kroz ovaj koledž, čulo tu priču i koji su takođe zahvalni što sam je ja tada saslušao.

Stari vodič mi je ispričao kako je nekada davno, nedaleko od reke Ind, živio stari Persijanac po imenu Ali Hafed. Reče da je Ali Hafed posedovao veliku farmu, s voćnjacima, žitnim poljima i vrtovima, da je imao novac pod kamatom, da je bio bogat i zadovoljan. Bio je zadovoljan, jer je bio bogat, a bio je bogat, jer je bio zadovoljan. Jednog dana je starog persijskog farmera posetio jedan od onih antičkih budističkih sveštenika, jedan od mudraca sa Istoka. Sedeo je pored vatre i pripovedao starom farmeru o tome kako je nastao ovaj naš svet. Rekao je da je ovaj svet nekada bio tek gomila magle i da je Svemogući umočio prst u tu maglu i počeo polako da ga pomera ukруг, postepeno vrteći prst sve brže i brže dok na kraju nije pretvorio maglu u čvrstu vatrenu loptu. Potom ju je kotrljao po svemiru, ona je vatrom probijala druge gomile magle i zgušnjavala vlagu u njima, te je ta vlaga u vidu kišnih kapi padala na površinu vatrene lopte i hladila njenu koru. Potom je zbog unutrašnje vreline počela da puca površina lopte i tako su nastale planine i brda, doline, ravnice i prerije ovog divnog sveta koji imamo sad. A rastopljena masa, koja je izbijala spolja i